

„Elküldöm követemet, aki egyengeti (előkészíti) előttem az utat.”

Ami fontos, arra fel kell készülnünk! Jézust (a Messiást) évezredek óta várta a zsidó nép. Keresztelő János Jézus útelőkészítője volt, ő is mondta ezt magáról. Úgy is élt, hogy magára vonta az emberek figyelmét, és mindig Jézusra mutatott előre.

Megállapíthatjuk, hogy aki fontos, annak elő kell készíteni az útját! Miért kell előkészíteni, egyengetni?

Mert az ember hajlamos belefeledkezni a hétköznapi teendőibe, és a figyelmeztetés segít a várakozásban. Jézus útját azért készítette elő számos próféta, hogy jobban, könnyebben felismerjék az emberek és befogadják a tanítását. Ezt halljuk a gonosz szőlőmunkások példabeszédben is, hogy Isten egyre-másra prófétákat küldött a munkásokhoz, hogy tudják, mit kell tenniük.

Az ember ilyen, folytonosan figyelmeztetni kell a dolgára. (Ha másnak nem, hát önmagának!)

- Úgy kell élnem, hogy rám kérdezzenek: Te, mitől vagy ilyen?
- Megvizsgálva életemet, nézsek szembe azzal, hogy mi a küldetésem (=utat készíteni Jézus számára az emberekhez), és ezt mennyire, mivel teljesítem?
- Mit kell megváltoztatnom a gyakorlatomban?

Gyerekkoromban a hittantanár azzal buzdított az adventben, hogy minden jócselekedetért egy-egy szalmaszálát tehettünk a kis Jézus jászlába, azért, hogy jobban melegedjen.

Ma mivel, hogyan teszem melegebbé szívemet az érkező Jézusnak?

Aczél Márta, Halásztelek

